

Нашата училищна вселена

ТОП НОВИНИ:

1. **КАК ПРАЗНУВАТ
КОЛЕДА ПО СВЕТА?**

2. **"ЗЛАТЕН ЯВОР"**

3. **ИНИЦИАТИВНИ
УЧЕНИЦИ**

4. **НПГ ОТНОВО
ПОБЕДИТЕЛИ**

ИНТЕРВЮТА:

1. **ИСКРЕНО И ЛИЧНО С
Г-Н ВЛАДИМИР МОСКОВ**

2. **ИЛИЯН ДРОБЕНОВ
ПО ПЪТЯ КЪМ УСПЕХА**

3. **МАРИЯ ГЕОРГИЕВА -
ДИРЕКТОР НА НПГ**

„Д. ТАЛЕВ“

ЗАБАВА:

1. **Кръстословица**

2. **Хороскоп**

*НЕКА
ПРАЗНИЧНИЯТ ДУХ
ТЕ ЗАВЛАДЕЕ И ТИ
ВДЪХНЕ ВЯРА ЗА
ПО-ДОБЪР
УТРЕШЕН СВЯТ, В
КОЙТО ВСЯКО
ДОБРО
ПОЖЕЛАНИЕ ДА
СТАВА РЕАЛНОСТ!*

**ВЕСЕЛА КОЛЕДА И
ЧЕСТИТА НОВА
ГОДИНА ОТ ВЕСТНИК
„СВЕТИЛНИК“!
С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА
ЗДРАВЕ И
БЛАГОПОЛУЧИЕ ПРЕЗ
НОВАТА 2018
ГОДИНА!**

Екип:

Гл. редактор: Александра Аврамова
Ученици: А. Иброшева, Л. Таушанова,
М. Перухова, В. Петкова, В. Тютюнарева,
М. Дарев, С. Караемин, С. Господев

На училище или на война

Училищният живот освен забавление, учене и неповторими мигове с приятели, в очите на нас учениците, е една борба за оцеляване- като Втората световна, но там най-страшното, което можело да се случи, било вечна дрямка, докато в училище щетите могат да бъдат далеч по-големи. Например някой да загуби смартфон или да скъса новите си дрехи, или нещо по-лошо като да си забрави слушалките вкъщи и после цял ден да слуша неостроумни шеги, на които трябва да се смее поне за да завърши класа. Но това е много малка част от войната“, която водим учениците. Та нас още сутринта ,в леглото, започват да ни обстрелват куршумите на най-жестокия враг-алармата, когато се събуждаме. Враг, който те кара да се събудиш с ужаси и крясъци, мислейки си “Боже, в Ада ли съм?”. И тогава в “най-подходящия” момент,в ума ти се чува подигравателен глас: “Не бързай да се радваш. Не си в Ада, по- лошо е. Трябва да ставаш.”

Някак сме се добрали до училището и ни предстои едно “страхотно” изживяване по училищните коридори, а какви коридори, там е като някакво бойно поле и не знам защо, когато минавам, всеки път имам чувството, че ще стъпя върху скрита бомба и ще избухна заедно с цялото училище или още по-зле...Някой да те спъне и после да береш срам. Между тези двете, аз лично избирам първото...

Пегата на страна, но заплахата от война в коридорите си е доста голяма. Е, не чак толкова, колкото между Тръмп и Ким Чен Ун. Нищо, че “кръвожадните” погледи на някои ученици са по- страшни и от Пдрените опити на Корея. Всъщност ...мисля, че са по-токсични.

Все пак трябва да се страшим към мир и разбирателство, колкото и понякога да ни се иска просто да хвърлим една мъничка бомба по някого. Но мислено ще бъде по- безопасно. Аз лично си го представям всеки ден и ще ви издам една тайна...Това изобщо не помага! Пеланието си остава. Добре, че учениците нямат възможността да се сдобият с бомби. Всъщност, какво говоря! В България сме. Тук всичко е възможно.

В край на сметка излиза, че най- добре ще бъде ако не се забъркваме в неприятности. И да се надяваме, че няма и нас да забъркват.

Автор: Сюлейман Господев, 9А клас

„Сън в коледната нощ“

Нощ е. Снежко заваля и сътвори бяла приказка. Чува се как скърцат ботушките на едно бедно дете по дългите заснежени улици на града. Момченцето пристъпва бавно напред. На къде ли отива то? Изведнъж пред него се появява една голяма къща. Разбира се, то ще иска да надникне вътре. Нека и ние го направим! Това е толкова прекрасно! Отрупана маса с лакомства, огромна камина, прекрасна елха и още много великолепни неща, за които може само да мечтае. Детето забеляза, че вратата е леко отворена, не можа да се стърпи и влезе вътре. Поогледа се наоколо и щом видя, че няма никого, съблече изпокъсаното си палто, събу протритите си обувки и седна внимателно на кожения диван в хола.

Товага зърна едно правоъгълно и доста голямо нещо. Зачуди се. Никога не бе виждало такова чудо. Доближи се плахо до непознатото за него нещо“ и осъзна, че всъщност знае какво е това. Това е телевизор! Спомни си как богатите деца винаги говореха за големите си телевизори. Тъкмо когато откри как да пусне големия луксозен телевизор,момчето чу звук, който идваше от горния етаж. За момент се изплаши, но любопитството му надделяваше. Детето тихо изкачи стълбите и изведнъж проблесна силна светлина и подът под краката му изчезна. То падаше с голяма скорост към огромна яма, но преди да влезе в ямата детето отвори очи и що да види? Отново беше в малката полусрутена къщурка, която то наричаше свой дом. Стана от леглото и усети прекрасна миризма. Насочи се към мухията и видя масата каквото не я бе виждал никога до сега. Цялата отрупана с храна. Майка му точно изваждаше курабийките от фурната. Когато видя колко щастливо изглежда детето, тя го прегърна силно. Макар че момчето изглеждаше щастливо, неговото щастие не бе пълно, защото винаги си бе мечтал за коледната елха, но от както баща му бе заминал, нито една Коледа то не получи това, което искаше. Изведнъж на вратата се почука. Момчето изтича да види кой е и когато отвори вратата ,остана без думи. Пред портите стоеше баща му с елха в ръка.

И така момчето никога не можа да забрави тази вълшебна и сбъднала мечтите му Коледа .

Автор: Людмила Таушанова, 9Б клас

Коледа в чуждите страни

How do people in England celebrate Christmas ?

In UK (United Kingdom) people often celebrate Christmas with their families. They usually decorate their homes with Christmas trees, colorful lights and many other things. The decoration of the tree is a family occasion, with everyone helping. The youngest child of the family usually puts up the star on the tree. Children believe that Santa Claus leaves presents in pillow cases, so they put a cup of milk and some biscuits on the table that father Christmas can eat if he is hungry. The morning after Christmas Eve, families sometimes open the presents together.

Savez-vous comment on fete Noel en France?

En France, nous celebrons le reveillon de Noel le 24 decembre au soir, en famille.

Le repas typique est le suivant: On commence par un aperitif au champagne, boisson de fete par excellence. Apres, des fruits de mer en antree, et en particulier des huitres et du saumon fume. Puis, en plat principal, de la volaille, notamment le chapon, la dinde voire le canard. Ensuite le fromage accompagne d'une salade et enfin, la traditionnelle buche de Noel, glacee, patissiere, au chocolat, a la vanilla ou aux fruits.

Dans toutes les maisons, trone un magnifique sapin decore de boules et de guirlandes. Au pied du sapin, on depose les cadeaux, fabriques par des lutins, que le Pere Noel vient déposer, voyageant sur son traineau traine par des rennes. Traditionnellement, le Pere Noel se glisse par la cheminee pour entrer dans les maisons.

Les enfants ecrivent leur lettre au Pere Noel pour lui commander les presents qu'ils desirent recevoir. Ils deposent aussi une paire de chaussures pres du sapin, dans laquelle le Pere Noel, leur laisse souvent des chocolats.

Les cadeaux sont ouverts le matin du 25 decembre, meme si parfois, on les ouvre la nuit du 24 a minuit.

Par ailleurs, pendant les fetes de Noel, on ne peut rendre visite a un proche sans lui offrir une traditionnelle boite de chocolat.

Wie feiert man Weihnachten in Deutschland?

Weihnachten ist für die Deutschen das wichtigste Fest des Jahres, an dem die ganze Familie zusammenkommt. Die Vorweihnachtszeit entspricht den vier Wochen vor dem heiligen Abend und beginnt mit dem ersten Advent, dem ersten Sonntag im Dezember. Die Wohnung wird weihnachtlich mit Tannenzweigen, Weihnachtsschmuck und Kerzen dekoriert. Auf dem Tisch wird der Adventskranz, ein Kranz aus Tannenzweigen mit vier Kerzen, aufgestellt. An jedem Sonntag im Advent wird eine Kerze angezündet. Die Kinder bekommen einen Adventskalender, an dem sich 24 Türen oder kleine Säckchen befinden. jeden Tag bis Weihnachten dürfen die Kinder ein Türchen oder Säckchen öffnen. In der Adventszeit schreiben die Kinder außerdem ihren Wunschzettel für Weihnachten. An den Adventssonntagen findet man sich häufig zusammen, um warme Getränke zu trinken, Kekse, Lebkuchen und Stollen zu essen und um den Kindern Weihnachtsgeschichten vorzulesen. Die Weihnachtszeit bietet den Kindern aber noch mehr „aufregendes“: Am Abend des 5.12. stellen die Kinder ihre frischgeputzten Stiefel vor die Tür oder vor den Kamin und warten auf den heiligen Nikolaus, der in der Nacht die Stiefel mit Süßigkeiten und Früchten füllt. In einigen Gegenden wird der Nikolaus noch von Knecht Ruprecht begleitet, der mit seiner Rute unartige Kinder bestraft. Auch die traditionellen Weihnachtsmärkte öffnen mit der Adventszeit ihre Tore. An den zahlreichen lichtgeschmückten Ständen werden Christbaumschmuck, Kerzen, Glühwein und allerlei andere Weihnachtsspezialitäten angeboten. Weihnachts- oder Christkindlesmärkte gibt es seit dem 14. Jahrhundert. Um ihre Waren auch vor Weihnachten verkaufen zu können, kamen einst Handwerker und Zuckerbäcker auf die Idee, auf den Marktplätzen Stände mit ihren Waren zu errichten. Spätestens an den Tagen vor Heiligabend wird der Christbaum geschmückt. Der Baum wird je nach Geschmack mit Kerzen, Christbaumkugeln, Lametta oder Holzspielzeug geschmückt. Traditionell wurde der Baum auch mit Äpfeln und Süßigkeiten behangen. Unter dem Christbaum wird eine Krippe aufgestellt, d.h. ein kleiner aus Holz nachgebildeter Stall, in dem das neugeborene Jesuskind mit seinen Eltern, den Hirten und den Tieren liegt. Am Heiligabend wird die Weihnachtsgeschichte vorgelesen oder aber von Kindern in der Kirche aufgeführt. Auch wenn viele Deutsche nicht mehr regelmäßig in die Kirche gehen, gehen sie meist doch noch an diesem einen Tag, um nach einem langen Jahr Ruhe zu finden und die weihnachtliche Stimmung zu genießen. Meist fällt auch erst mit dem Kirchgang der Stress der vielen Weihnachtsvorbereitungen und -einkäufe ab. Am Abend isst man im Kreise der Familie und tauscht die Geschenke aus. Für Kinder schließt man jedoch oft das Wohnzimmer zunächst ab und lässt sie erst hinein, wenn die Kerzen am Baum entzündet und die Geschenke aufgebaut sind.

Театърът на сенки на НПО „Д. Талев“

Първата си изява Театърът на сенките направи на 3.10.2017 по случай патронния празник на НПО „Димитър Талев“. Актьорите накараха зрителите да потънат в един различен и красив свят, където образите бяха сенки. Младите таланти успяха да развълнуват и вдигнат публиката на крака. В него участват ученици от девети и десети клас. Анна-Мария Хаджиангелова, Бела Хаджиангелова, Къци Койков, Рени Каракашева, Симона Чакърова и Велик Попов, с ръководител Величка Чакърова

Изготвил:
Виргиния
Петкова
 9Б клас

Коледният дух в НПГ „Димитър Талев“

Ето как се забавляваха и същевременно съревноваваха нашите ученици:

Във връзка с предстоящите Коледни и Новогодишни празници, Парламентът на НПГ „Димитър Талев“ организира конкурси на теми: **Най-весела коледна снимка; Най-добре у красена класна стая Коледен видеоклип и Коледна картичка.**

В конкурсите участваха ученици от VIII до XII клас. Те се забавляваха, украсявайки класните си стаи, под звуците на коледни песни, изработваха картички с коледни пожелания, а някои от тях, отдадени на коледната магия, се превърнаха в дядо Коледа и Снежанка.

IX а клас

Екатерина Франгова

IX а клас

Виргиния Петкова

XБ клас

Мария Кирева

Правилник за безопасно движение по училищните коридори.

Коридорите в училище са един доста опасен път за придвижване особено през междучасието, когато всеки един тръгва да си търси кабинета и в коридорите се получава едно “задръстване” от ученици. Задръстване, което завършва без проблеми, почти винаги. Затова аз реших да дам няколко съвета за безопасно преминаване.

Всички сме чували израза: “правилната посока за движение е отлясно, но не и в училище. Ние можем да ходим, от която си искаме страна, защото повечето сме “над закона” и спазването на правила не е за нас, какво като можем да се блъснем в някого, важното е че сами решаваме от коя страна да се движим...”

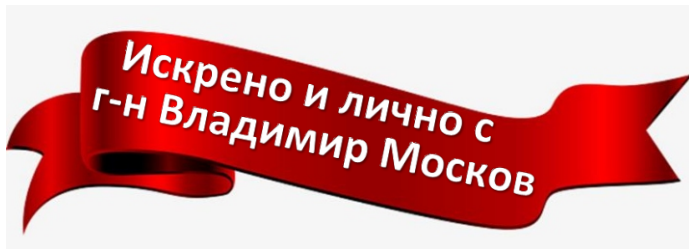
Второто важно нещо е, че гледан ето напред не е от значение, по всяко време можем да си въртим главата наляво - надясно, без да знаем къде стъпваме. Какво като можем да се спънем? Това, което има значение, е да не изпуснем нещо важно с ред приятелите си. Например някой може да има храна - това не е за пропускане.

Другото нещо, което можем да правим по коридорите, е да гледаме в телефоните си или да ходим колкото се може по-бавно, защото това по никакъв начин не и знервя хората зад нас, даже напротив започват да ни обичат повече, дори някой може да ни погали от обич - с бокс или ритник...

ВНИМАНИЕ! Статията е написана с хумористична цел. Съветите в нея не са препоръчителни за спазване. Не ги приемайте сериозно.

Автор: Сюлейман Господев 9А клас

Изготвил: Вангелия Тютюнарова 9Б клас

1. Г-н Москов, Вие ставате кмет на община Гоце Делчев, за първи път през далечната 1995г. Спомняте ли си какво почувствахте, когато осъществихте мечтата си?

-Това не ми беше мечта. Така се стекоха обстоятелствата.

2. Каква беше Вашата професия мечта?

-Моята желана професия беше учител. Работил съм като учител, но с течение на обстоятелствата станах кмет на Общината.

3. Нека Ви върнем малко назад в детството, по-точно в ученическите Ви години. Какъв ученик бяхте?

-Трудно е да говоря за себе си, но мога да кажа, че бях от поскромните ученици. Винаги съм гледал да бъда полезен на съучениците си и да им помагам. Любимите ми предмети бяха история и география.

4. А имахте ли си любима учителка?

-Всички учители ми бяха любими. В интересен на истината, когато аз бях ученик, учителите бяха много отворени към личните проблеми на учениците и всеки от тях се стараше да им помага. Имаше голям респект към учителите и те се отнасяха с голяма грижа към нас. А за любим учител бих посочил класните ми ръководители – госпожа Маркова, началния ми учител, учителката ми от 5 до 8 клас – госпожа Спинова. Ще спомена и госпожа Сърбакова, която ми преподаваше в ПМГ „Яне Сандански“, тъй като аз завърших средното си образование там.

5. Спомняте ли си с умивка за някой ученически спомен? Разкажете ни!

-Винаги има такива моменти. Но един от най-незабравимите беше, когато помахахме на един наш учител, който си строеше къщата. Помоли ни да му подарим дограмата. Стана така, че аз паднах в една ловка. Тогава седмицата е карахме с едни и същи дрехи. Целият ми панталон стана мокър. След това имахме часове. Аз се преоблякох и сложих панталона на брат ми, който е петнадесет години по-голям от мен. Беше много смешно, защото едва намерих начин да застоя панталона върху себе си, тъй като ми беше голям.

6. Имаште ли си хоби като малък?

-Хоби?!... Нещо специално съм нямал, но изпитвах голямо удоволствие да бъда сред природата. Покоряхме със съучениците ми всички върхове – Лясковския, Ореляк, Свещник и други.

7. Сега след толкова много години извън класните стаи, спомняте ли си с умиление за училищната институция? Какво ви даде тя?

-Удоволствие е да се срещам със съучениците ми. По професия, както знаете вече, съм детски учител. Завършил съм предучилищна педагогика. Винаги изпитвам удоволствие, когато влизам в училище. Човек получава един живец и реално вижда за какво човек си струва да работи обществена работа и да полага грижи за училището. Училището на всички е дало много – знания, умения, опит. В училището човек се научава да работи в колектив, защото в един клас има хора с различни характери. През всичките учебни години ние се учихме на съпричастност, как да излезем от ситуация, проблеми. Животът те е вкарал в различни ситуации, с които трябва да се справяш.

8. Кога се породило желанието Ви да се занимавате с политика и защо?

-Мен ме интересува политиката още от ученическите ми години. Това да се занимавам с политика ме накара съпричастността ми към другите-хората, които изнемогват, хора, които са на ниско стъпало. Винаги си мисля, че някой трябва да помогне, някой трябва да поведе. Справедливостта ме накара да се занимавам с политика.

9. Каква е тайната на доброто управление?

-Не трябва да се забравя откъде си тръгнал. Преди години нямаше фамилия, която да не се е занимавала с тютюн. Навремето имаше бригади и много често се правеха екскурзии. Освен това ходихме на ученически лагери на Попови ливади. В тази връзка остава въпросът за обновяването на почивна станция „Лагера“ в местността Попови ливади.

10. По повод освобождението на Неврокоп от турско робство, нашият град бе посетен от Президента за България- гн Румен Радев. Ние присъствахме за цялата церемония и се опитахме да осъществим разговор с него, но явно умората бе надделяла и той отказа. Какво си казахте, двамата? За какво си говорихте? Ще се предприемат ли новости в образователната система? Впечатлен ли е от града ни?

-Президентът беше поел отговорност да дойде. Той остана на официална вечеря и разговаряхме по всякакви въпроси, най-вече за града и за отношенията ни с съседните държави. Поставихме някои въпроси за основните проблеми на града. Що се отнася до образователната система всичко зависи от хората, които я управляват. Самите правила ги определя държавата. Много е важно ръководството на училището в новите условия какво ще предприеме. Господин Радев се впечатли от това, че градът е жив. От това, че много хора бяха излезли на площад „Македония“ по повод за кръглата годишнина на града.

11. Виждаме, че обликът на града се обновява. Реновира се сгради, улици, детски градини. Какви са бъдещите Ви планове за Гоце Делчев?

-Бъдещите планове са да продължим. В началото на новата година ще се реализира проект. След това ще продължим реновирането на блокове. Изграждането на оранжерии, в които ще се отглеждат цветя и с тях ще се залесява града. В програмата ни за следващите две години в Мосомище, Борово и Брезница ще се заложи за по-цялостното устояване.

12. Защо според Вас младите хора търсят реализация в големите градове? Какво трябва да се направи, за да се задържат младите таланти в Гоце Делчев?

-Основното нещо е по-големия избор. В големите градове получават повече средства и могат да следват специалностите, по които са учили. Има много хора, които завършват специалности, но не започват работа по тях. Учете за това, за което ще имате реализация.

13. Какво Ви даде позицията на кмет? А какво ви отне?

-Позицията на кмет ми даде много, но и освен това ми отне много. Даде ми много отворени врати, много приятелства и много запознанства. Имам възможност да бъда член на кмета на регионите. От 350 човека от цяла Европа, 12 човека са от България. Аз имам честта да бъда от тези 12 човека. Професията ми отне да бъда повече със семейството ми. Децата ми неусетно пораснаха, поеха по свои пътища.

14. Подготвяте ли се за предстоящите празници, украсихте ли коледното дръвче? Какви са ястията, които присъстват на семейната коледна трапеза?

-С удоволствие чакам този момент, за да избягам от действителността. Вкъщи има лека украса, а дръвчето украсяваме деня преди Коледа. На коледната трапеза присъстват постни ястия, както на всяка една трапеза. Правим кадилка, която е традиционна.

-Господин Москов, целият екип на училищен вестник „Светилник“ Ви пожелава здраве, поне още 20г кмет на Гоце Делчев и много приятни емоции по време на празниците.

Строг директор или добър приятел

1.Каква бе професията Ви преди да станете директор?

-Преди да стана директор, работех двадесет години в Неврокопска Професионална гимназия като педагогически съветник.

2.Кога ще се осъществи ремонтът в НПГ „Димитър Талев“? Какво ще включва той?

-Нашата гимназия спечели Европейски проект „Региони в растеж“. Училището ще бъде ремонтирано. Получихме одобрение от МОН, коридорите и стълбищата да бъдат с гранит. За самите помещения е предвидено чисто ново оборудване. Ремонтът ще обхваща и външния облик на училището. Ще се подобри осветлението, ще има пожароизвестителна система. Видеонаблюдението ще бъде обновено. Ремонтът ще бъде мащабен.

3.Ще кандидатства ли нашата гимназия в проекта „Еразъм“ за ученици?

-Тази година подготваме два проекта. Надяваме се да ги спечелим.

4. Как празнувате Коледа във Вашето семейство?

-Празнувам с най-близките си хора. Винаги е приятно и топло. Така както се чувства всеки с близките си хора.

5.Какви са задълженията на един директор?

-Всяко училище съществува, заради учениците, които учат с удоволствие.

6.Как преминава един Ваш ден в училище?А извън него?

-Трудно, но приятно. Всеки ден, когато се срещам с учениците е приятен. Извън училище обичам да четя книги, да се разхождам с кучето ми, да излизам с приятелки. Обичам да шофирам. Когато шофирам, аз си отпочивам. Освен това много харесвам и караоке.

7.Как успявате да бъдете толкова позитивна?

-Може би така съм се родила. Винаги търся в най-лошите и страшни неща нещо хубаво, за което да се хванеш и да продължиш напред. Успявам да бъде позитивна в училище, защото обичам работата си. За мен е важно, че идвате с удоволствие в училище, че тук е като ваш втори дом.

8. Имате ли идеи за нови униформи?

-Нямам. Униформата е като облик на училището и се налага като марка. Но ако желанието ви е прекалено голямо и идеята се приеме от повече от учениците...Защо да не помислим върху идеята?

9.Ще пожелаете ли нещо на учениците за предстоящите коледни и новогодишни празници?

-Разбира се. Пожелавам ви на първо място да сте живи и здрави, да продължавате да идвате с удоволствие в училище. Да обичате и уважавате своите близки, да ги радвате. Пожелавам ви да срещнете една ученическа любов, която да ви остане прекрасен спомен.

Младежко техническо творчество

Участие в състезанието на Националния конкурс- изложение „Младежко техническо творчество“ взеха ученици от VIII до XI клас от НПГ „Димитър Талев“, гр. Гоце Делчев. Сред участието на около 50 отбора с над 200 участници от България, Румъния и Украйна, отборът на гоцеделчевската гимназия бе сред шестте отбори, поощрени и наградени с по 500 лв. Работата на учениците бе оценявана от безмилостно жури, съставено от експерти на Софийския технически университет.

Отборът на НПГ „Димитър Талев“ бе съставен от ученици,изучаващи специалности „Компютърна Техника и технологии“ и „Промислена електротехника“. Ръководителят на отбора е старши учител в гимназията- Инж. Атанас Савов. Изявилиите се в състезанието ученици,впечатлиха журито с представения от тях действащ макет на електронен пастир. Впечатлени от участието на учениците, специалистите от БАН проявиха интерес към тях и са поканени за участие в съвместни проекти, както и да посетят сектор „роботика“ в БАН. Състезанието за отбора на професионалната гимназия бе много вълнуващо не само заради запознанството им с техни връстници от други градове, но и заради позитивните емоции и неописуемата тръпка от състезанието.

Изготвил: Вангелия Тютюнарова 9Б клас